

hvorefter $\frac{1}{3}$ af det Beløb, til hvilke Foranstaltninger efter § 2 kommer mere velstillede til gode, skal udredes af Statskassen, dog højest med et samlet Beløb af 1 Mill. Kr. Jeg vil gerne sige det samme her som nede i Folketinget: at naar der saaledes bliver Tale om ved offentlige Midler at træffe Foranstaltninger til Bedste for de mere velstillede, er Formaålet jo ikke netop det at komme de velstillede til Hjælp, thi dertil trænger de ikke, men at give Foranstaltningerne en saadan Karakter, at de baade naar ned til alle dem, som virkelig trænger, hvad de ofte ikke vil, hvis man drager Grænser, og at give Foranstaltningerne en saadan samfundsmæssig Karakter, at Hjælpen ogsaa for dem, som oppebærer den af Trang, faar Karakteren af en Ret mere end en Barmhertighedsergning. Ud fra dette Synspunkt glæder jeg mig meget over, at alle Partier i Folketinget har villet yde Bistand til en saadan Statsopmuntring til kommunale Foranstaltninger for alle i Kommunen, og jeg haaber, at ogsaa dette høje Ting paa samme Maade som Folketingets Medlemmer og Partier vil slutte sig til den her trufne Ordning.

For ikke at trætte med en Detailgenmængang af mindre væsentlige Bestemmelser skal jeg, næst at henvise til selve Lovforslaget, Bemærkningerne og Forhandlingerne i Folketinget, kun tilføje, at der i Skatteparagrafferne selvfølgelig efter de Forhandlinger, som fandt Sted i Fjor, ikke er foretaget principielle Afvigelser eller Tilbagevenden til gamle Stridspunkter, men at Bestemmelserne kun er ændrede under Hensyn til den indvundne Erfaring. Tillægsskatten opkræves da efter de samme Principper som i Fjor, men det foreslaas i Aar, at Aktieselskabsbeskatningen med 1 pCt. skal være obligatorisk. Derimod gøres Ejendomsskyldpaaligningen fakultativ og udgaar helt i Rækken af de Skatter, der kan opkræves i København. Aarsagerne hertil er noget forskellige. For København, Frederiksberg og Byerne foreslaas det enten helt at stryge Ejendomsskyldtillæget eller at overlade til Kommunen at unnlade at opkræve det ud fra det Hensyn, at man i mange af disse Kommuner er gaaet med til at yde kommunal Støtte ved Fritagelse for Skat for at fremme Nybyggeriet, og det vilde dog være urimeligt at lægge Dyrtdidsskat paa saadanne Bygninger, og endelig, fordi denne Skat i Købstæderne har spillet en saa uvæsentlig Rolle, at den mange Steder ikke paa nogen Maade har kunnet betale

Omkostningerne ved Opkrævningen. For Landets Vedkommende foreslaas det at bemyndige Kommunalbestyrelserne til at fritage fra Tillægsskatten paa fast Ejendom saadanne Ejendomme, som er ansatte til Skat af et Beløb paa 5,200 Kr. eller derunder, for saa vidt den paagældende Ejendomsbesidder ikke selv er ansat til personlig Tillægsskat. Dette Forslag er fremsat af to Grunde, dels af praktiske Grunde, idet den Bestemmelse, jeg enedes med det høje Ting om i Fjor, hvorefter Fradragsreglerne efter den nye Skattelov skulde anvendes paa denne Ejendomsskyld, mange Steder har voldt Kommunerne saa stort Besvær, at jeg end ikke er sikker paa, at alle har overholdt Bestemmelsen, og dels, fordi det forekommer mig, at det Formaal, man tilsigtede, nemlig at skaffe de smaa Ejendomme en Lettelse, bedre vil kunne opnaas ved helt at fritage saadanne mindre Ejendomme. Naar Beløbet er sat til 5,200 Kr., er det for at tydeliggøre, at det er Ejendomme under 8,000 Kr.s Vurdering, som ved Beslutning af Kommunalbestyrelsen skulde kunne fritages for denne Tillægsskat. De forskellige Paragraffer vedrørende Skatterne er i øvrigt samlede paa en noget klarere Maade end i den foregaaende Lov, og forskellige fortolkende Bestemmelser, som Indenrigsministeriet i Aarets Løb har maattet træffe, er indføjede. De har alle vundet det høje Folketings Bifald.

Jeg anmoder om dette høje Tings villige Bistand til, at Lovforslaget hurtigt kan træde i Kraft. En Afsløsning ved Nytaarskiftet er jo nødvendig.

Ole Hansen: Dette Lovforslag er jo, som den højtærede Minister ogsaa gjorde opmærksom paa, vedtaget enstemmig i Folketinget. Det fremtræder altsaa som et Resultat, der er opnaaet ved Imødekommen fra de forskellige Sider. Man kunde maaske ogsaa sige, at det fremtræder som et Forlig imellem de forskellige politiske Partier. Dette kan vi fra vor Side give vor Tilslutning til; vi er særdeles tilfredse, om det skulde kunne lykkes at gennemføre denne Sag, uden at der opstaar Strid mellem de politiske Partier derom, og vi vil gerne være med til at gøre vor Del til, at denne Sag kan blive ordnet inden Juleferien. I Betragtning af Sagen, saaledes som den her foreligger, anser jeg det ikke for nødvendigt at komme ind paa en nærmere Omtale af de enkelte nye Bestemmelser i Lovforslaget. Jeg finder saa meget mindre Grund